

DENDE O PRESENTE ATA O PASADO PARA O FUTURO DA MAN DOS NÓS MAIORES: IMPORTANCIA DAS MEDIDAS TRADICIONAIS NO ENSINO DAS MATEMÁTICAS

RODRÍGUEZ VIVERO, DOLORES

SOMOZA FERNÁNDEZ, JESÚS

MONTERO SALGADO, MARÍA

SANGIL DE ANDRÉS, NOELIA

Facultade de Formación do Profesorado. USC

Dicir que as matemáticas forman parte da cultura non é nada novo, de feito, é moi habitual nas aulas de matemáticas de calquera nivel educativo, facer constancia da conexión da xeometría co arte, mostrar a presenza das matemáticas na literatura, ou dar a coñecer as contribucións dos grandes matemáticos e matemáticas da antigüidade á historia da humanidade.

Nas materias de ensino e aprendizaxe dos diferentes bloques de matemáticas da Facultade de Formación do Profesorado da USC, téntase que os futuros mestres de Educación Primaria sexan conscientes de dita presenza das matemáticas na cultura, pero, afondando sobre todo na que se pode apreciar na contorna próxima e a aportada polas xeracións anteriores ou documentos antigos pertencentes aos diferentes concellos de Galiza, para que, deste xeito, se poda ver que non hai que ir moi lonxe para atopar matemáticas.

Centrándose no ensino da medida de magnitudes, Chamorro (1994) dá conta de que unha das dificultades que se producen nas escolas de ensino primario é a *aritmización da medida*, impedindo deste xeito que se produza unha aprendizaxe significativa desta área das matemáticas. Segundo esta autora, a metodoloxía idónea para o ensino da medida de magnitudes é empregar o natural proceso de medición comezando a medir empregando unidades de medida non estándar para que os estudantes perciban o porque do sistema internacional de medidas.

Esta comunicación está baseada nunha investigación sobre os instrumentos e unidades de medida tradicionais levada a cabo no rural galego e baseada en fontes orais dos maiores próximos a tres alumnos do Grao en Mestre/a de Educación Primaria da Facultade de Formación do Profesorado da USC; este traballo está asentado na comarca de Sarria, situada no sur da provincia de Lugo e, concretamente, nos concellos de Láncara e O Incio.

Claramente, en canto ás magnitudes que se estudan (lonxitude, superficie, volume, capacidade, peso, tempo e valor monetario), este estudo é extensible a toda a xeografía galega; porén, o realmente salientable é que a pesar de que os concellos analizados pertencen á mesma comarca e, polo tanto, son moi próximos entre si, prodúcense diferenzas significativas nos instrumentos

e unidades de medida empregadas antigamente, algunhas das cales aínda se seguen a empregar na actualidade. Esta análise permite que os futuros mestres e mestras se decatén, simplemente falando cos seus maiores, da necesidade da unificación de instrumentos e unidades de medida para un bo entendemento entre os veciños de poboacións distintas.

Preténdese abrir unha ventá nas escolas ás tradicións galegas ligadas ao mundo da medida, co obxectivo de que os nenos e nenas de primaria galegos non só estuden o sistema internacional de medidas de xeito rutineiro, senón que sexan conscientes de que o pasado forma parte do presente e o futuro das novas xeracións e non debe quedar no esquecemento.

REFERENCIAS

- CHAMORRO, M.C.: *El problema de la medida: didáctica de las medidas lineales.*- Madrid: Editorial Síntesis, 1994.